

KÖNYVEK ÉS VIRÁGOK

Látogatás a XIV. kerületi kert-könyvtárban

Nem messze az új Népsta-
ion építkezéseitől, a Száza-
os-út és a Szörény-utca sar-
án egyszerű, szerény kis
ház húzódik meg tágas, ba-
átságos kert közepén: a Fő-
városi Szabó Ervin-könyvtár
B. számú fiókja.

Eddig a környéken park
nem volt, a Fővárosi Szabó
Ervin-könyvtár létesített most
egyed, hogy az irodalmat ked-
velő dolgozók nyáron a sza-
bad levegőn olvashassák a
jobbát jobb magyar, szovjet
és más külföldi írók könyveit.

A könyvtárban Novobáczki
Andorné, a könyvtár vezetője
és Bánk Ferenc könyvtáros
— aki már 28 éve dolgozik
ennél a könyvtárnál — kalau-
zol bennünket.

— Könyvtárunk olvasótá-
borra meghaladja a kétezer főt
— mondja Novobáczki elv-
társnő. — A téli forgalom —
a gyakorlat szerint — mindig
nagyobb volt, mint a nyári.
A nyári lemorzsolódás csök-
kentésére határoztuk el a kerti
olvasó létesítését, amely má-
jus elsején nagyobb kultúr-
műsor keretében nyílt meg. A
kerti olvasó — bár a májusi
hidegek nem kedveztek — ha-
tásosnak bizonyult, olvasó-
táborunk egyre nő.

Este hat óra felé jár az
idő, a csúcsforgalom ideje
régen lejárt, mégis egymás-
nak adják a kilincset az út-
törők, középiskolás diákok,
akik, úgy látszik, a könyvtár
olvasótáborának többségét tes-
zik ki. Eppen most lép be az
ajtón a mosolygósarcú Hegedűs
Piroska, az óvónőképző
elsőosztályos hallgatója.

— Milyen könyvet veszel
ki, Piroska? — kérdezzük tőle.

— Móricz-regényt — feleli
a kislány. — Az idén tanul-
tuk Móricz Zsigmondot az is-
kolában s nagy segítségemre
volt itt, a közelben a kert-
könyvtár, ahol minden köte-
lező irodalmat megkaptam, s

így teljessé vált előttem a
nagy magyar író képe. Ezen-
felül pedig úgy megszerettem
Móriczot, hogy most már minden
regényét el akarom ol-
vasni.

Ahogy elmondta, már siet
is tovább. Várja őt a kert,
várják a könyvek. Mi pedig
megállunk egy érdekes gyűj-
temény előtt: a kertkönyvtár
kezdeményezése, az úgyneve-
zett „kritikai bibliográfia”.
Ebben összegyűjtik a könyv-
kritikákat, amelyek újságok-
ban, folyóiratokban jelennek
meg, nagy segítséget nyújtva
ezzel is az olvasóknak — kü-
lönösen a középiskolás diá-
koknak.

Aztán kimegyünk a kertbe,
amely vonz ezernyi színével,
pompájával. Sétálunk és be-
szélgelünk a dús virágágyak
között.

— Minden olvasóknak se-
gíteni szeretnénk — mondja
Novobáczkiné elvtársnő. —
Ezt a célt szolgálja az úgy-
nevezett „analitikus úrlap”,
is, amelyen az olvasók ol-
vasmánytervet készítenek ma-
guknak. Így tanácsainkkal se-
gíteni tudjuk az olvasót ol-
vasmányai megválasztásá-
ban, de arra is jó, hogy a ki-
vánt könyveket — ha nem ál-
nának rendelkezésre — kellő
időre be tudjuk szerezni.

Novobáczkiné elvtárs szá-
vait igazolja Magyarossi
László ipari technikum tanu-
lónak a könyvtárhoz szóló
levele, amely arról számolt
be, hogy hogyan segítették őt
a könyvtárból kölcsönzött
könyvek sikeres újjátadásához és
felveti egy hiányzó műszaki
könyv szükségességét. Ezt a
könyvet azóta már beszerez-
ték.

A kertkapu hívogatóan néz
az utcára, ahonnan egymás-
után érkeznek az új olvasók.
Napbarnított, rövidnadrágos
úttörő áll meg előttünk:
Rác András, a Fazekas-

gimnázium leendő elsőosztá-
lyos tanulója, a könyvtár
egyik legszorgalmasabb látó-
gatója.

— Mit szeretsz leginkább
olvasni — kérdezzük tőle.

— Nagyon szeretem a ka-
landos regényeket, valamikor
szinte kizárólag Verne Gyula
regényeit olvastam. Aztán
egyszer kivettem Fjodorov:
„Partizánok élén” című köny-
vét s akkor nagyon megsze-
rettem a szovjet partizánregé-
nyeket. Sok ilyen olvastam s
rajtuk keresztül került közel
hozzám a szovjet irodalom.
Azóta egyre több szovjet
könyvet olvasok. Legjobban
tetszett Iljin—Szegál: „Ho-
gyan lett az ember óriás?”
című műve.

A színes virágokkal borított
kert szívéllyességét vidám
gyermekhangok teszik teljes-
sé: Dorn Györgyi éltanuló
pajtás vezetésével 12 tagú
„ifjúsági brigád” hordja szét
az olvasóknak a kívánt köny-
veket, folyóiratokat. Eppen
most ült le az egyik asztalhoz
Vekovsics János, a XIV. ke-
rületi tanács dolgozója, aki
munka után nem mulasztja el,
hogy benézzen a könyvtárba
és elolvassa a legfrissebb
napilapokat és folyóiratokat.

Igy szolgálja a Szörény-
utcai kertkönyvtár a kultúra
ügyét. Novobáczki Andorné
tervez: új könyveket, új virá-
gokat. Bánk Ferenc pedig, aki
egyformán barátja az ifjú-
ságnak és a könyveknek —
nap mint nap, szünet nélkül
kezesgeti ifjú olvasói számára
a jobbnál-jobb könyveket.

Könyvek és virágok. Mind-
kettőt a nép hazája adta a
XIV. kerületi dolgozók kezé-
be. A könyvek és virágok hir-
detik itt, az egykor elhanya-
golt városszélen, népi demo-
kráciánk győzelmes útját,
amelynek egyik mérföldköve
— a kultúrforradalom.

Gurszky István

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Gurszky István

Cím:

Könyvek és virágok

Témák: Kert-könyvtár 1952. II. 25.

Idő:

1952

Személy:

3.22

027.43

Osztályozás